

Arrest

nr. 290 586 van 20 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* A. MOSKOFIDIS en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 22 juni 2021 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 23 juni 2021.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 24 augustus 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 17 november 2021.

1.3. Op 24 maart 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 25 maart 2022 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, H.(...), F.(...), bent een Afghaans burger van Tadzjiekse origine en een sjitisch moslim van geloofsovertuiging. U bent afkomstig van het dorp Ahengaran, behorend tot het district Doshi gelegen in de provincie Baghlan. U woonde samen met uw ouders en uw drie broers en een zus. Uw vader had twee stukken grond die hij bewerkte. U en uw broer S.(...) hielpen hem wanneer jullie tijd hadden.

Sinds lang geleden was uw familie betrokken bij een grondconflict. Uw vader had twee stukken grond in eigendom, die hij van zijn vader had gekregen. Deze stukken grond waren gelegen aan de achterkant van uw huis en werden gescheiden door een klein kanaal. Een neef van uw vader, I.(...) K.(...), die met zijn gezin achter jullie huis woonde, had zijn zinnen gezet op deze stukken grond. Samen met zijn twee zonen, sloeg I.(...) K.(...) u, uw vader en uw broer meermaals. Hij maakte jullie het leven moeilijk: hij controleerde uw gezin en bedreigde jullie met de dood.

U werd door I.(...) K.(...) lastiggevalen en enkele weken voor uw vertrek benaderde I.(...) K.(...) u. Hij overtuigde u om met hem mee te gaan. Achter de bergen was een plek waar ook de Taliban zat en waar ze hun wapens stockeerden. Hij manipuleerde u en liet u een pilletje nemen. I.(...) K.(...) verkrachtte u. Na dit incident keerde u terug naar huis, en u vertelde erover aan uw vader. Jullie maakten toen de beslissing om niet meer op dezelfde plaats in Afghanistan te wonen. Ongeveer een week later was u op stap met uw broer toen I.(...) K.(...) jullie benaderde. Hij manipuleerde jullie en overtuigde jullie om hem te volgen, en toen daar moesten jullie een pilletje nemen en werden zowel u als uw broer verkracht. Toen jullie die avond thuiskwamen, was uw vader boos en hij vroeg waar jullie waren geweest. Toen jullie vertelden over het incident, begon uw vader te wenen en besloot hij dat het hele gezin het land moest verlaten.

Jullie probeerden te vertrekken, maar I.(...) K.(...) betrapte jullie twee keer. Een paar dagen later konden jullie effectief ontsnappen. Jullie namen de wagen tot aan de busplaatsen en van daar namen jullie de bus tot in Nimruz. Toen jullie met het gezin de grens met Iran wouden oversteken, werden uw ouders, uw twee jongere broers en zus echter tegengehouden. U en uw broer S.(...) konden de grens oversteken. In Turkije werd S.(...) ziek en vertrok u alleen verder. Nadien hoorde u van S.(...) dat hij in Duitsland zit, en daar in de procedure voor internationale bescherming zit. U hoort heel af en toe van uw ouders, zij zouden nog ergens in Afghanistan zitten maar u weet niet exact waar zij verblijven.

U verliet Afghanistan ongeveer drie à vier maanden voor aankomst in België, en reisde doorheen Pakistan, Iran, Turkije, Italië en enkele u onbekende landen, om uiteindelijk in België aan te komen op 22 juni 2021. Op 23 juni 2021 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. U verklaarde minderjarig te zijn.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door I.(...) K.(...). U legde volgende documenten neer ter staving van uw asielrelaas: uw taskara (Afghaans identiteitsdocument), een foto met uw ouders, een foto van de identiteitskaart van uw vader, foto's van taskara's en een screenshot van het WhatsApp-profiel van een vriend van uw broer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden u er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet vooraleerst op gewezen worden dat u bij aankomst in België niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. U gaf tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken immers aan geboren te zijn op 17 november 2005 (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling dd. 23 juni 2021; Dienst Vreemdelingenzaken dd. 23 augustus 2021) en verklaarde zichzelf aldus amper vijftien jaar oud. Er werd echter vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd op 13 juli 2021, dat uw minimumleeftijd hoger ligt dan u beweerde. Uit dit onderzoek bleek immers dat u op dat moment reeds een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, namelijk 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud blijft u volhouden dat u minderjarig bent (CGVS, p.4). Dergelijke houding, waarbij u halsstarrig vasthoudt aan uw beweerde minderjarigheid ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid danig.

Verder dient opgemerkt te worden dat het hoogst onduidelijk is wanneer u nu Afghanistan zou hebben verlaten. U verklaart bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u zes maanden voor uw aankomst in België uw land van herkomst zou hebben verlaten (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 23 augustus 2021, vraag 32), dus in de maand februari 2021. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u dat u in de maand hamal van dit jaar (Westerse kalender 21 maart – 21 april 2021) Afghanistan verliet (CGVS, p.4), en wanneer uw reisweg wordt besproken, verklaart u dan weer dat u maar drie à vier maanden onderweg was naar België (CGVS, p.5). Dit is allemaal maar weinig precies. Nog opmerkelijker is dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart dat u uw taskara ging ophalen minder dan een week voor dat u het land verliet, namelijk op 11/03/1400 (Westerse kalender 1 juni 2021), de datum die op uw taskara staat (CGVS, p.5). Gewezen op het feit dat u in dat geval slechts twee à drie weken onderweg was naar België, verklaart u enkel dat de omzetting van de datums verkeerd gebeurd zou zijn (CGVS, p.5), wat evenwel niet het geval is. Dat u geenszins kan verduidelijken wanneer u zou zijn gedwongen het land te verlaten en hoe lang u onderweg was naar België, doet opnieuw afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Er dient bovendien te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U verklaart niet naar Afghanistan te kunnen terugkeren wegens de problemen inzake een landconflict dat u en uw familie kenden met de neef van uw vader, I.(...) K.(...).

Dient opgemerkt te worden dat het CGVS geen geloof hecht aan deze vete, die aan de oorsprong zou liggen van uw vlucht uit Afghanistan. Zo legt u vage verklaringen af over I.(...) K.(...) en zijn zagezegde betrokkenheid bij de Taliban. U verklaart meerdere keren dat hij een 'machtige man' is en dat hij een lid van de Taliban is (fiche nietbegeleide minderjarige verzoeker, dd. 23 juni 2021; Dienst Vreemdelingenzaken dd. 23 augustus 2021, vraag 5; CGVS, p.8 en 10). U weet dat I.(...) K.(...) aan de Taliban gelinkt is omdat uw vader dit zou hebben verteld en omdat mensen met wapens tot aan zijn huis zouden komen (CGVS, p.8). Gevraagd wat I.(...) K.(...), de man met wie jullie toch al geruime tijd problemen zouden kennen, juist voor de Taliban doet, antwoordt u echter: "Dat weet ik niet" (CGVS, p.8). Ook legt u vage verklaringen af wat betreft de aanwezigheid van de Taliban in uw dorp en in uw regio. Gevraagd hoe lang de Taliban al in uw regio aanwezig is, verklaart u: "Het kan lang zijn" (CGVS, p.8). U kan niet verduidelijken of de Taliban al voor uw geboorte in de regio aanwezig zou zijn geweest (CGVS, p.8). Gevraagd of u namen van commandanten of andere spilfiguren van de Taliban kent, antwoordt u opnieuw dat u het niet weet (CGVS, p.8). Dergelijke verklaringen, waarbij u niet veel informatie kan verschaffen over (de activiteiten van) I.(...) K.(...) en zijn medestanders van de Taliban, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Voorts gevraagd of u en uw familie dan ook problemen kenden met de Taliban, verklaart u dat jullie niet rechtstreeks problemen hadden met de Taliban maar dat I.(...) K.(...) jullie altijd bedreigde en dat hij zei dat hij iets ging doen via hen (CGVS, p.10). Dient erop gewezen te worden dat u bij aankomst in België het volgende verklaarde: "Wij hadden ruzie over een stuk grond, maar hij was gelinkt met de Taliban. Zij waren met meer mensen als ons. Ze hebben ons bedreigd en ze hebben mij en mijn vader fysiek aangevallen." (fiche nietbegeleide minderjarige verzoeker, dd. 23 juni 2021). Hieruit dient toch eerder te worden afgeleid dat jullie wel door de Taliban aangevallen werden.

Verder plaatst het CGVS ook vraagtekens bij de door u voorgestelde problemen met I.(...) K.(...). Zo verklaart u dat I.(...) K.(...) uw vader bedreigde en zei dat als uw vader de grond niet zou geven, dat hij hem ging vermoorden (CGVS, p.8). Dient echter te worden opgemerkt dat dit conflict al jaren zou aanslepen (CGVS, p.8). U geeft aan dat u op jonge leeftijd al beseft zou hebben dat I.(...) K.(...) deze velden in zijn bezit wou (CGVS, p.8 en 9). Bovendien woonde I.(...) K.(...) met zijn gezin achter jullie huis (CGVS, p.8). Gevraagd of uw grootvader dan vroeger ook al problemen kende omwille van deze velden, weet u enkel te zeggen dat hij niet meer in leven is (CGVS, p.8 en 10). Gevraagd of hij dan voor zijn overlijden al problemen kende, blijft u vaag en verklaart u eerder algemeen dat er "in uw regio problemen bestaan die gerelateerd zijn met de gronden" (CGVS, p.8). Dit is maar weinig precies. U verklaart verder dat I.(...) K.(...) deze velden met macht wou nemen, maar dat uw vader dit niet wou (CGVS, p.8). Gevraagd wat I.(...) K.(...) dan deed toen hij de velden maar niet kreeg, verklaart u: "Hij sloeg mijn vader in elkaar, hij maakte ons leven erg moeilijk, maar mijn vader wou het niet geven." (CGVS, p.9). Hij zou uw vader vaak in elkaar geslagen hebben. Gevraagd hoe vaak dit gebeurde, verklaart u: "Niet een of twee keer, het gebeurde vaak. Exact weet ik niet." (CGVS, p.9). Ook wanneer gevraagd wordt hoe vaak I.(...) K.(...) en zijn zonen u en uw broer zouden slaan, blijft u opnieuw vaag: "Ik weet niet, maar hij deed het altijd" (CGVS, p.9). Dergelijke verklaringen, waarbij u aangeeft dat u en uw familie al die jaren naast I.(...) K.(...) bleven wonen, contrasteren nogal met de agressieve manier waarop I.(...) K.(...) en zijn zonen uw familie veelvuldig met geweld zouden hebben benaderd. Bovendien bleven uw vader, u en uw broer toch werken op de velden hoewel jullie direct betrokken waren bij het landconflict (CGVS, p.6 en 7). Dit valt maar moeilijk te rijmen met wat u eerder zei over I.(...) K.(...), namelijk dat hij een machtig persoon zou zijn die ook nog eens kon rekenen op de steun van de Taliban. Het is niet geloofwaardig dat uw familie dan

jarenlang zou hebben weerstaan aan zijn eis om die gronden af te geven. Dergelijke verklaringen doen onvermijdelijk afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging van I.(...) K.(...) en zijn familieleden.

Wat betreft de problemen die u zelf in Afghanistan gekend zou hebben met I.(...) K.(...) dient opgemerkt te worden dat u hierover eerder vage en onlogische verklaringen aflegt. Het CGVS kan niet inzien waarom I.(...) K.(...) u zou kunnen meelokken, zeker gezien u verklaart dat u al sinds uw jeugd weet dat er een gewelddadig grondconflict gaande is tussen deze man en uw vader en dat hij jullie al die jaren lastigviel (CGVS, p.8, 9 en 10). Bovendien was u op het moment van de beweerde feiten al een stuk ouder dan u beweert, wat doet veronderstellen dat u voorzichtiger en oordeelkundiger kon optreden dan een kind van pakweg vijftien jaar oud. U verklaart dat u na de eerste verkrachting erover vertelde aan uw vader (CGVS, p.10). Een week later zou I.(...) K.(...) u en uw broer opnieuw benaderd hebben en overtuigd hebben om met hem mee te gaan (CGVS, p.11). Dit is opmerkelijk, zeker aangezien u verklaarde dat uw vader na de eerste verkrachting de beslissing nam om "niet meer daar te leven" (CGVS, p.10). Dat u en uw broer het risico namen toch weer de straat op te gaan is zeer merkwaardig. Mocht u werkelijk bevreesd zijn voor deze I.(...) K.(...), dan zou u wellicht geen twee keer in zijn val lopen. Ook verklaart u dat uw vader na die twee verkrachtingen naar de politie zou gestapt zijn. Gevraagd of de politie iets kon betekenen, antwoordt u dat de politie er niks aan kon doen omdat "I.(...) K.(...) een machtige persoon was, hij kende de mensen bij de politie" (CGVS, p.10). Het is opmerkelijk dat uw vader dan in de eerste plaats naar de politie zou stappen, blijkbaar een nutteloze onderneming die ook niet zonder gevaar was gezien de beweerde banden tussen I.(...) K.(...) en de politie. Bovenstaande vaststellingen doen onvermijdelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ook het vervolg van uw asielrelaas weet niet te overtuigen. U geeft aan dat I.(...) K.(...) 'alles' controleerde en dat jullie tevergeefs uit het huis probeerden te ontsnappen en twee keer betrapt werden (CGVS, p.11). Nochtans verklaart u dat u samen met uw vader tussen die verschillende ontsnappingspogingen door naar het districtshuis kon gaan. Dat I.(...) K.(...) jullie zou controleren, maar u en uw vader wel naar het districtshuis zou laten vertrekken om een identiteitsdocument te bekomen, is opmerkelijk. Ook de manier waarop jullie dan uiteindelijk toch wisten te ontsnappen, doet vraagtekens rijzen. U verklaart hierover dat het avond was: "hij dacht dat we niet gingen, maar opeens zei mijn vader, we moeten weggaan. Dan lukte het" (CGVS, p.11). Hoewel I.(...) K.(...) jullie bij de vorige twee ontsnappingspogingen in elkaar zou hebben geslagen (CGVS, p.11), is het opmerkelijk dat jullie een paar dagen later dan wel gewoon zouden kunnen ontsnappen. Het is weinig aannemelijk dat het vertrek van jullie hele gezin hem dan wel zou zijn ontgaan. Ook blijft u vaag over de tijd tussen de ontsnappingspogingen. Gevraagd hoeveel tijd er dan verstreken was, verklaart u dat er geen lange tijd tussen was (CGVS, p.9). U weet enkel te vertellen dat het dagen waren (CGVS, p.9), zonder dat u dit concreter kan maken. Dergelijke vage en inconsistente verklaringen ondermijnen opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts weet u niet wat er met deze gronden gebeurd is nu uw familie ook uit uw dorp vertrokken is: "Exact weet ik het niet, wat er gebeurde en wat ermee gaat gebeuren." (CGVS, p.10). Gezien deze gronden aan de basis van uw vertrek uit Afghanistan zouden hebben gelegen, mag hieromtrent een gedetailleerder relaas worden verwacht. U verklaarde bovendien even daarvoor nog dat de velden sinds jullie vertrek uit het dorp nog altijd van uw vader zijn (CGVS, p.9), wat toch merkwaardig is nu I.(...) K.(...) mogelijks vrij spel heeft. Dient daarenboven erop gewezen te worden dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken het volgende verklaarde: "We moesten een stuk grond afstaan aan I.(...) K.(...), zij hebben dit met geweld afgenomen" (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 23 augustus 2021, vraag 5). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen ondermijnen het geloof in het bestaan van dit grondconflict verder.

Tot slot blijft u ook bijzonder vaag over het wedervaren van uw ouders. U geeft aan dat u samen met uw ouders uit Afghanistan vertrokken bent (CGVS, p.5). Dit liet u echter na te vertellen tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (fiche niet-begeleide minderjarige verzoeker, dd. 23 juni 2021; Dienst Vreemdelingenzaken dd. 23 augustus 2021, vraag 5 en 13A). Nadat enkel u en uw broer de grens naar Turkije konden oversteken, zou uw familie terug in Afghanistan zijn (CGVS, p.5). U kan echter niet aangeven waar zij juist verblijven in Afghanistan: "Exact weet ik het niet" (CGVS, p.5). Wel houdt u contact met hen en weet u dat ze zich altijd verplaatsen, en dat ze ernaar uitkijken om uit het land te gaan (CGVS, p.2). Dit alles doet vermoeden dat u niet de waarheid vertelt over de plaats van verblijf van uw familieleden, en dat u er bijgevolg voor kiest geen zicht te bieden op een nochtans essentieel aspect van uw asielaanvraag. Hiermee maakt u eens te meer een objectieve beoordeling van een nood aan bescherming onmogelijk.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat aan uw beweerde problemen met de Taliban geen geloof kan worden gehecht. U kan dan ook niet als vluchteling worden erkend.

De documenten die u voorlegde, kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Uw taskara dient uw ongeloofwaardig bevonden minderjarige leeftijd bevestigen en kan aldus niet worden beschouwd als een betrouwbaar document. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en

documentenfraude" van 14 januari 2021) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt.

Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

U legt ook een foto van de identiteitskaart van uw vader neer. Dit document dient enkel ter bevestiging van zijn identiteit en nationaliteit, elementen die niet betwist worden. Ook de foto met uw ouders en de screenshot van het WhatsApp-profiel van een vriend van uw broer houden geen verband met uw vervolgingsvrees.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EASO Country Guidance: Afghanistan van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen

hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds

september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Doshi (provincie Baghlan). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie-richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socioeconomische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security van januari 2022, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_january_2022.pdf) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de Taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzeekerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder meer bepaald het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet

van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag). Verzoeker meent tevens dat er een manifeste appreciatiefout voorligt. Verzoeker betwist daarbij de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij wijst erop dat de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan nog steeds volatiel is, alsook dat hij bij een terugkeer na een langdurig verblijf in het buitenland veel aandacht zal trekken van de plaatselijke bevolking met alle verhoogde veiligheidsrisico's van dien voor hemzelf.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift volgende stavingstukken:

- een e-mail d.d. 10 januari 2022 van verzoekers advocaat aan het CGVS met vraag om bijkomende stukken toe te voegen aan het dossier (stuk 2);
- een e-mail d.d. 16 februari 2022 van verzoekers advocaat aan het CGVS met vraag om bijkomende stukken toe te voegen aan het dossier (stuk 3).

2.2.2. Op 24 april 2023 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 10) over waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van 5 mei 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022.

Bij deze aanvullende nota voegt verwerende partij de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022.

2.2.3. Op 3 mei 2023 laat verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 9) aan de Raad worden met volgende bijkomende stavingstukken:

- een kopie van een dreigbrief van de taliban d.d. 9 februari 2023 (stuk 1) met beëdigde vertaling (stuk 2);
- eigendomsakte van de gronden van verzoekers familie (stukken 3-9) met beëdigde vertaling (stukken 10-11);
- verklaring van de voorzitter van het Ismaëli Cultureel Centrum te Parijs van 8 februari 2023 (stuk 12);
- een USB-stick waarop een film van een Afghaanse nieuwszender zou staan aangaande de sjiitische minderheidsgroep in Afghanistan (stuk 13).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) de vaststelling dat verzoeker zich bij aankomst in België onterecht voordoet als minderjarige en blijft vasthouden aan zijn beweerde minderjarigheid ondermijnt zijn algemene geloofwaardigheid;
- (ii) verzoeker kan niet verduidelijken wanneer hij Afghanistan zou hebben verlaten en hoe lang hij onderweg was naar België, hetgeen opnieuw afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid;
- (iii) verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij niet naar Afghanistan zou kunnen terugkeren omwille van problemen inzake een landconflict dat hij en zijn familie kenden met de neef van zijn vader, I. K. vermits:
 - (a) verzoeker vage verklaringen aflegt over I. K. en zijn zagezegde betrokkenheid bij de taliban, (b)

verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over of zijn familie al dan niet rechtstreeks door de taliban werd aangevallen, (c) de door verzoeker geschetste gang van zaken waarbij het conflict jaren zou aanslepen terwijl I. K. met zijn gezin achter het huis van verzoekers familie woonde en verzoeker met zijn vader en broer op de in het conflict betrokken velden bleven werken, niet verzoenbaar is met de agressieve manier waarop I. K. en zijn zonen verzoekers familie veelvuldig met geweld zouden hebben benaderd en diens link met de taliban, (d) verzoeker vage en onlogische verklaringen aflegt over de problemen die hij zelf in Afghanistan zou hebben gekend met I. K. waarbij het niet aannemelijk is dat verzoeker zich – *nota bene* tot twee maal toe – zou laten meelokken door I. K., (e) het evenmin aannemelijk is dat verzoeker en zijn familie verschillende mislukte ontsnappingspogingen zouden hebben ondernomen, doch zonder problemen naar het districtshuis konden gaan om identiteitsdocumenten te bekomen, (f) er geen geloof kan worden gehecht aan de wijze waarop verzoeker en zijn gezin uiteindelijk zouden zijn ontsnapt, (g) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over wat er met de bewuste gronden is gebeurd nu zijn familie ook uit het dorp is vertrokken, (h) verzoeker bijzonder vaag blijft over het wedervaren van zijn ouders;

(iv) de documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;

(v) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in dit artikel; verzoeker laat na het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld;

(vi) inzake artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder de toepassing van dit artikel valt; uit analyse van de beschikbare informatie blijkt geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan door een opzettelijk handelen of nalaten van actoren; verzoeker toonde evenmin aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het eerste middel kan op dit punt niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker verklaart Afghanistan te hebben verlaten in het kader van een grondconflict waarin zijn familie betrokken was en de bedreigingen die zij in het licht hiervan kregen vanwege de neef van zijn vader, I. K., die ook banden zou hebben met de taliban. Verzoeker geeft aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan vreest te worden vermoord door I. K., door wie hij zou zijn misbruikt.

2.3.4.2. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing terecht bemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden minderjarigheid (waarbij hij voorhoudt amper 15 jaar oud te zijn bij aankomst in België). Uit de beslissing van de Dienst Voogdij van 23 juli 2021 blijkt immers dat verzoeker op datum van 13 juli 2021 ouder is dan 18 jaar, waarbij 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. In zoverre verzoeker in het verzoekschrift aangeeft dat het begrip 'leeftijd' voor hem – net als voor veel Afghanen – niet belangrijk is, dat hij zich heeft gebaseerd op wat hij van zijn ouders heeft meegekregen en de leeftijd die genoteerd staat op zijn taskara, slaagt hij er niet in te overtuigen. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, betreft het wel degelijk significante discrepantie in leeftijd die niet verschoond kan worden door de algemene bewering dat het concept tijd in de Afghaanse context een minder belangrijke rol speelt.

Voorts kan de commissaris-generaal worden gevolgd waar deze terecht opmerkt dat de door verzoeker voorgelegde taskara niet van aard is om deze conclusie te wijzigen:

“Uw taskara dient uw ongeloofwaardig bevonden minderjarige leeftijd bevestigen en kan aldus niet worden beschouwd als een betrouwbaar document. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus “Afghanistan – Corruptie en documentenfraude” van 14 januari 2021) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nageemaakt.

Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.”

In de bestreden beslissing wordt vervolgens pertinent overwogen als volgt:

“Verder dient opgemerkt te worden dat het hoogst onduidelijk is wanneer u nu Afghanistan zou hebben verlaten. U verklaart bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u zes maanden voor uw aankomst in België uw land van herkomst zou hebben verlaten (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 23 augustus 2021, vraag 32), dus in de maand februari 2021. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u dat u in de maand hamal van dit jaar (Westerse kalender 21 maart – 21 april 2021) Afghanistan verliet (CGVS, p.4), en wanneer uw reisweg wordt besproken, verklaart u dan weer dat u maar drie à vier maanden onderweg was naar België (CGVS, p.5). Dit is allemaal maar weinig precies. Nog opmerkelijker is dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart dat u uw taskara ging ophalen minder dan een week voor dat u het land verliet, namelijk op 11/03/1400 (Westerse kalender 1 juni 2021), de datum die op uw taskara staat (CGVS, p.5). Gewezen op het feit dat u in dat geval slechts twee à drie weken onderweg was naar België, verklaart u enkel dat de omzetting van de datums verkeerd gebeurd zou zijn (CGVS, p.5), wat evenwel niet het geval is. Dat u geenszins kan verduidelijken wanneer u zou zijn gedwongen het land te verlaten en hoe lang u onderweg was naar België, doet opnieuw afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.”

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen voormelde motieven zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd en ten onrechte voorhield minderjarig te zijn, alsook dat hij geen duidelijke en coherente verklaringen aflegt met betrekking tot wanneer hij Afghanistan heeft verlaten en aangaande zijn reisweg, werpt wel degelijk een smet op zijn algemene geloofwaardigheid.

2.3.4.3. Verder dient te worden vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde vrees voor vervolging door I. K. omwille van een grondconflict dat er tussen zijn familie en I. K. en zijn gezin zou bestaan.

In dit verband wordt in de bestreden beslissing vooreerst terecht overwogen:

“Dient opgemerkt te worden dat het CGVS geen geloof hecht aan deze vete, die aan de oorsprong zou liggen van uw vlucht uit Afghanistan. Zo legt u vage verklaringen af over I.(...) K.(...) en zijn zagezegde betrokkenheid bij de Taliban. U verklaart meerdere keren dat hij een ‘machtige man’ is en dat hij een lid van de Taliban is (fiche niet-begeleide minderjarige verzoeker, dd. 23 juni 2021; Dienst Vreemdelingenzaken dd. 23 augustus 2021, vraag 5; CGVS, p.8 en 10). U weet dat I.(...) K.(...) aan de Taliban gelinkt is omdat uw vader dit zou hebben verteld en omdat mensen met wapens tot aan zijn huis zouden komen (CGVS, p.8). Gevraagd wat I.(...) K.(...), de man met wie jullie toch al geruime tijd problemen zouden kennen, juist voor de Taliban doet, antwoordt u echter: “Dat weet ik niet” (CGVS, p.8). Ook legt u vage verklaringen af wat betreft de aanwezigheid van de Taliban in uw dorp en in uw regio. Gevraagd hoe lang de Taliban al in uw regio aanwezig is, verklaart u: “Het kan lang zijn” (CGVS, p.8). U

kan niet verduidelijken of de Taliban al voor uw geboorte in de regio aanwezig zou zijn geweest (CGVS, p.8). Gevraagd of u namen van commandanten of andere spilfiguren van de Taliban kent, antwoordt u opnieuw dat u het niet weet (CGVS, p.8). Dergelijke verklaringen, waarbij u niet veel informatie kan verschaffen over (de activiteiten van) I.(...) K.(...) en zijn medestanders van de Taliban, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Voorts gevraagd of u en uw familie dan ook problemen kenden met de Taliban, verklaart u dat jullie niet rechtstreeks problemen hadden met de Taliban maar dat I.(...) K.(...) jullie altijd bedreigde en dat hij zei dat hij iets ging doen via hen (CGVS, p.10). Dient erop gewezen te worden dat u bij aankomst in België het volgende verklaarde: "Wij hadden ruzie over een stuk grond, maar hij was gelinkt met de Taliban. Zij waren met meer mensen als ons. Ze hebben ons bedreigd en ze hebben mij en mijn vader fysiek aangevallen." (fiche niet-begeleide minderjarige verzoeker, dd. 23 juni 2021). Hieruit dient toch eerder te worden afgeleid dat jullie wel door de Taliban aangevallen werden."

De commissaris-generaal vervolgt op goede gronden:

"Verder plaatst het CGVS ook vraagtekens bij de door u voorgestelde problemen met I.(...) K.(...). Zo verklaart u dat I.(...) K.(...) uw vader bedreigde en zei dat als uw vader de grond niet zou geven, dat hij hem ging vermoorden (CGVS, p.8). Dient echter te worden opgemerkt dat dit conflict al jaren zou aanslepen (CGVS, p.8). U geeft aan dat u op jonge leeftijd al beseft zou hebben dat I.(...) K.(...) deze velden in zijn bezit wou (CGVS, p.8 en 9). Bovendien woonde I.(...) K.(...) met zijn gezin achter jullie huis (CGVS, p.8). Gevraagd of uw grootvader dan vroeger ook al problemen kende omwille van deze velden, weet u enkel te zeggen dat hij niet meer in leven is (CGVS, p.8 en 10). Gevraagd of hij dan voor zijn overlijden al problemen kende, blijft u vaag en verklaart u eerder algemeen dat er "in uw regio problemen bestaan die gerelateerd zijn met de gronden" (CGVS, p.8). Dit is maar weinig precies. U verklaart verder dat I.(...) K.(...) deze velden met macht wou nemen, maar dat uw vader dit niet wou (CGVS, p.8). Gevraagd wat I.(...) K.(...) dan deed toen hij de velden maar niet kreeg, verklaart u: "Hij sloeg mijn vader in elkaar, hij maakte ons leven erg moeilijk, maar mijn vader wou het niet geven." (CGVS, p.9). Hij zou uw vader vaak in elkaar geslagen hebben. Gevraagd hoe vaak dit gebeurde, verklaart u: "Niet een of twee keer, het gebeurde vaak. Exact weet ik niet." (CGVS, p.9). Ook wanneer gevraagd wordt hoe vaak I.(...) K.(...) en zijn zonen u en uw broer zouden slaan, blijft u opnieuw vaag: "Ik weet niet, maar hij deed het altijd" (CGVS, p.9). Dergelijke verklaringen, waarbij u aangeeft dat u en uw familie al die jaren naast I.(...) K.(...) bleven wonen, contrasteren nogal met de agressieve manier waarop I.(...) K.(...) en zijn zonen uw familie veelvuldig met geweld zouden hebben benaderd. Bovendien bleven uw vader, u en uw broer toch werken op de velden hoewel jullie direct betrokken waren bij het landconflict (CGVS, p.6 en 7). Dit valt maar moeilijk te rijmen met wat u eerder zei over I.(...) K.(...), namelijk dat hij een machtig persoon zou zijn die ook nog eens kon rekenen op de steun van de Taliban. Het is niet geloofwaardig dat uw familie dan jarenlang zou hebben weerstaan aan zijn eis om die gronden af te geven. Dergelijke verklaringen doen onvermijdelijk afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging van I.(...) K.(...) en zijn familieleden."

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij nooit persoonlijk betrokken is geweest bij het gronddispuut en afhankelijk was van informatie van zijn vader. Verder meent hij dat de *protection officer* heeft nagelaten om bijkomende vragen te stellen aangaande dit onderdeel van zijn verklaringen. De Raad wijst erop dat verzoeker in België internationale bescherming vraagt omwille van problemen met I. K. (en de taliban waarmee I. K. banden zou hebben), zodat redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich terdege over deze problemen tracht te informeren, *quod non*. Voorts onderstreept de Raad dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* toekomt om het persoonlijk onderhoud te "sturen". Verzoeker, noch zijn raadsman maakten doorheen het persoonlijk onderhoud enige opmerking met betrekking tot de vraagstelling, ook niet wanneer hen op het einde ervan uitdrukkelijk de kans werd geboden iets toe te voegen. Het is dan ook allerminst ernstig om in onderhavig verzoekschrift plots te beweren dat er tijdens het persoonlijk onderhoud onvoldoende onderzoek zou zijn gevoerd naar een bepaald element uit verzoekers relaas. Dit is slechts een *post factum*-bewering, die duidelijk tot stand kwam na confrontatie met de bestreden beslissing.

Verzoeker merkt in het verzoekschrift voorts op dat zijn verklaringen omtrent de betrokkenheid van I. K. met de lokale taliban zouden moeten volstaan en wijst erop dat uit zijn verklaringen kan worden begrepen dat I. K. er – bij wijze van drukingsmiddel – vaak mee had gedreigd om de lokale taliban in te schakelen opdat deze laatsten verzoekers vader zouden onteigenen en de gronden vervolgens wel zouden afstaan aan I. K. Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker zich hiermee evenwel slechts beperkt tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het tegenspreken en minimaliseren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij niet vermag voormelde pertinente overwegingen in een ander daglicht te plaatsen.

2.3.4.4. Verder is het niet geloofwaardig dat verzoeker zich *nota bene* tot twee maal toe zou laten meelokken door I. K. Te dezen staat in de bestreden beslissing pertinent te lezen als volgt:

“Wat betreft de problemen die u zelf in Afghanistan gekend zou hebben met I.(...) K.(...) dient opgemerkt te worden dat u hierover eerder vage en onlogische verklaringen aflegt. Het CGVS kan niet inzien waarom I.(...) K.(...) u zou kunnen meelokken, zeker gezien u verklaart dat u al sinds uw jeugd weet dat er een gewelddadig grondconflict gaande is tussen deze man en uw vader en dat hij jullie al die jaren lastigviel (CGVS, p.8, 9 en 10). Bovendien was u op het moment van de beweerde feiten al een stuk ouder dan u beweert, wat doet veronderstellen dat u voorzichtiger en oordeelkundiger kon optreden dan een kind van pakweg vijftien jaar oud. U verklaart dat u na de eerste verkrachting erover vertelde aan uw vader (CGVS, p.10). Een week later zou I.(...) K.(...) u en uw broer opnieuw benaderd hebben en overtuigd hebben om met hem mee te gaan (CGVS, p.11). Dit is opmerkelijk, zeker aangezien u verklaarde dat uw vader na de eerste verkrachting de beslissing nam om “niet meer daar te leven” (CGVS, p.10). Dat u en uw broer het risico namen toch weer de straat op te gaan is zeer merkwaardig. Mocht u werkelijk bevreesd zijn voor deze I.(...) K.(...), dan zou u wellicht geen twee keer in zijn val lopen. Ook verklaart u dat uw vader na die twee verkrachtingen naar de politie zou gestapt zijn. Gevraagd of de politie iets kon betekenen, antwoordt u dat de politie er niks aan kon doen omdat “I.(...) K.(...) een machtige persoon was, hij kende de mensen bij de politie” (CGVS, p.10). Het is opmerkelijk dat uw vader dan in de eerste plaats naar de politie zou stappen, blijkbaar een nutteloze onderneming die ook niet zonder gevaar was gezien de beweerde banden tussen I.(...) K.(...) en de politie. Bovenstaande vaststellingen doen onvermijdelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.”

Verzoeker merkt in het verzoekschrift op dat hij door zijn vader op een afstand werd gehouden met betrekking tot de grondkwestie, dat hij vaak een eigen interpretatie moest geven aan het gronddispuut en ook aan de persoonlijkheid van I. K. zelf en dat dit gegeven, gecombineerd met zijn jonge leeftijd, een redelijke verklaring biedt voor het feit dat hij vrijwillig is meegegaan met I. K. toen deze laatste hem met mooie woorden had kunnen manipuleren en meelokken naar een afgelegen plaats. De Raad stelt vast dat verzoeker met dit betoog in wezen de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen minimaliseert en blijft volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij niet vermag voormelde pertinente vaststellingen te weerleggen waar terecht wordt gewezen op zijn kennis van het gewelddadige grondconflict en de relativiteit van zijn jonge leeftijd. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen valabel verweer aanbrengt om de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat zijn vader naar de politie zou zijn gegaan zo hij op voorhand zou hebben gedacht dat dit een nutteloze onderneming was en dan nog een die een risico inhield, te verklaren of te weerleggen.

2.3.4.5. Ook het vervolg van verzoekers asielrelaas weet niet te overtuigen. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (a) het niet aannemelijk is dat I. K. verzoeker en zijn gezin zou controleren en hen tweemaal zou betrappen bij een ontsnappingspoging, doch verzoeker en zijn vader wel naar het districtshuis zouden zijn kunnen gaan om identiteitsdocumenten te bekomen, (b) de manier waarop verzoeker en zijn familie uiteindelijk wisten te ontsnappen niet aannemelijk is, te meer daar verzoeker vaag blijft over de tijd tussen de ontsnappingspogingen.

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing in dit verband, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.4.6. De commissaris-generaal considereert verder op goede gronden:

“Voorts weet u niet wat er met deze gronden gebeurd is nu uw familie ook uit uw dorp vertrokken is: “Exact weet ik het niet, wat er gebeurde en wat ermee gaat gebeuren.” (CGVS, p.10). Gezien deze gronden aan de basis van uw vertrek uit Afghanistan zouden hebben gelegen, mag hieromtrent een gedetailleerder relaas worden verwacht. U verklaarde bovendien even daarvoor nog dat de velden sinds jullie vertrek uit het dorp nog altijd van uw vader zijn (CGVS, p.9), wat toch merkwaardig is nu I.(...) K.(...) mogelijks vrij spel heeft. Dient daarenboven erop gewezen te worden dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken het volgende verklaarde: “We moesten een stuk grond afstaan aan I.(...) K.(...), zij hebben dit met geweld afgenomen” (Dienst Vreemdelingenzaken dd. 23 augustus 2021, vraag 5). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen ondermijnen het geloof in het bestaan van dit grondconflict verder.”

Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat I. K. bij afwezigheid van zijn vader misschien de gronden kan bezetten, doch dat deze bezetting zonder eigendomstitel steeds illegaal zal zijn. Hij verduidelijkt dat dit ook de reden is waarom I. K. de voorbije jaren zijn vader onder grote druk had gezet. Verzoeker verwijst

in dit verband nog naar de eigendomsakten die hij via e-mail van zijn advocaat heeft overgemaakt aan het CGVS (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 5) en die hij bij aanvullende nota en voorzien van een beëdigde vertaling opnieuw voorlegt (aanvullende nota d.d. 3 mei 2023, stukken 3-11). De Raad herhaalt vooreerst dat uit de beschikbare landeninformatie (administratief dossier, stuk 7, map met landeninformatie, COI Focus "Afghanistan – Corruptie en documentenfraude" van 14 januari 2021) blijkt dat documentenfraude en de inmenging van smokkelnetwerken een wijd verspreid gegeven is bij het verkrijgen van Afghaanse documenten, waardoor zij in de praktijk eenvoudig worden vervalst en tegen betaling verkregen kunnen worden. Dit alles maakt dat aan Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden toegekend. Te meer daar verzoeker *in casu* slechts kopieën/foto's voorlegt die eenvoudig te fabriceren zijn door het nodige knip- en plakwerk. De Raad stelt voorts vast dat de eigendomsdocumenten gedagtekend zijn met verschillende data uit 1995 zodat hieruit bezwaarlijk de actuele toestand van de gronden uit kan worden opgemaakt, laat staan dat hieruit kan worden opgemaakt dat deze gronden verwikkeld zouden zijn in een grondconflict. In dit verband kan er nog op worden gewezen dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat *in casu* niet het geval is. Overigens slaagt verzoeker er met dit betoog niet in om de tegenstrijdigheid in zijn opeenvolgende verklaringen toe te dekken.

2.3.4.7. In de bestreden beslissing wordt nog terecht vastgesteld:

"Tot slot blijft u ook bijzonder vaag over het wedervaren van uw ouders. U geeft aan dat u samen met uw ouders uit Afghanistan vertrokken bent (CGVS, p.5). Dit liet u echter na te vertellen tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (fiche niet-begeleide minderjarige verzoeker, dd. 23 juni 2021; Dienst Vreemdelingenzaken dd. 23 augustus 2021, vraag 5 en 13A). Nadat enkel u en uw broer de grens naar Turkije konden oversteken, zou uw familie terug in Afghanistan zijn (CGVS, p.5). U kan echter niet aangeven waar zij juist verblijven in Afghanistan: "Exact weet ik het niet" (CGVS, p.5). Wel houdt u contact met hen en weet u dat ze zich altijd verplaatsen, en dat ze ernaar uitkijken om uit het land te gaan (CGVS, p.2). Dit alles doet vermoeden dat u niet de waarheid vertelt over de plaats van verblijf van uw familieleden, en dat u er bijgevolg voor kiest geen zicht te bieden op een nochtans essentieel aspect van uw asielaanvraag. Hiermee maakt u eens te meer een objectieve beoordeling van een nood aan bescherming onmogelijk."

De Raad treedt deze motieven bij, die door verzoeker in het verzoekschrift op generlei concrete wijze wordt weerlegd.

2.3.4.8. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar zijn jonge leeftijd en het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in Afghanistan en het persoonlijk onderhoud op het CGVS teneinde de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, slaagt hij er andermaal niet in te overtuigen. De Raad herhaalt in dit verband vooreerst dat uit het leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij van 23 juli 2021 blijkt dat verzoeker op datum van 13 juli 2021 ouder is dan 18 jaar, waarbij 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Bijgevolg was verzoeker reeds meerderjarig ten tijde van zijn binnenkomst in België en kan zijn jonge leeftijd ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan (hetgeen verzoeker wisselend zes maanden tot twee à drie weken voor zijn aankomst in België plaatst) worden gerelativeerd. Bovendien kan ook van een jeugdig persoon worden verwacht dat hij duidelijke, volledige, geloofwaardige en doorleefde verklaringen kan afleggen over de gebeurtenissen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen een zware indruk nagelaten. *In casu* is dit niet het geval zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing. Het tijdsverloop sinds de beweerde feiten vormt op zich evenmin een afdoende verklaring voor verzoekers vage en ongeloofwaardige verklaringen. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, aangezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven.

Zo verzoeker in het verzoekschrift nog opmerkt dat hem geen grote tegenstrijdigheden kunnen worden verweten, dient te worden opgemerkt dat de vastgestelde inconsistenties betrekking hebben op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst. Van verzoeker mag worden verwacht dat hij tijdens de procedure internationale bescherming eenduidige verklaringen aflegt over de feiten die de essentie uitmaken van zijn vluchtrelaas en de aanleiding waren tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst, *quod non* zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing. Bovendien is de bestreden beslissing niet louter gebaseerd op inconsistenties in verzoekers verklaringen, doch tevens op de vaststelling dat verzoeker vage, onaannemelijk en ongeloofwaardige verklaringen aflegt omtrent kernelementen van zijn vluchtrelaas.

In zoverre verzoeker middels voorliggend verzoekschrift nog de in de bestreden beslissing vastgestelde inconsistenties in zijn opeenvolgende verklaringen poogt te vergoelijken, stellende dat hem op de DVZ gevraagd werd om kort te zijn in zijn antwoorden, dient te worden benadrukt dat de verzoeker om internationale bescherming bij het invullen van de vragenlijst op de DVZ erop wordt gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de verzoeker om internationale bescherming geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn vluchtmotieven te vermelden bij de DVZ. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn vluchtrelaas zou hebben vermeld. Bovendien werden verzoekers verklaringen op de DVZ aan hem voorgelezen in het Dari en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Bijgevolg slaagt verzoeker er geenszins in de vastgestelde inconsistenties toe te dekken.

Ook door te betogen dat de dossierbehandelaar zich heeft vergist bij het analyseren van zijn verklaringen, minstens dat zijn verklaringen door het CGVS verkeerd werden geïnterpreteerd, slaagt verzoeker er niet in te overtuigen. Verzoeker duidt immers niet waar en op welke wijze zijn verklaringen foutief zouden zijn geanalyseerd of geïnterpreteerd, laat staan hoe dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing.

Verzoeker hekelt tevens in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal zwijgt over diverse correcte, coherente en eensluidende antwoorden in zijn opeenvolgende onderhouden. De Raad wijst er in dit verband op dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS dan wel in hoofde van de Raad geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing dan wel in onderhavig arrest op te nemen. Verder brengt verzoeker geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming ter zijner nadeel zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Waar verzoeker er ter verklaring van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen nog op wijst dat hij zeer traumatische gebeurtenissen heeft meegemaakt (in zijn land van herkomst en op zijn reisweg) wat kan leiden tot psychische stoornissen zoals verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid, slaagt hij er andermaal niet in de Raad te overtuigen. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn veiligheid en zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij machte is om een juist, precies en waarheidsgetrouw vluchtrelaas weer te geven en dat hij nauwkeurige, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de redenen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen een zware indruk nagelaten. Daargelaten verzoekers blote beweringen dienaangaande, kan uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan op generlei wijze blijken dat traumatische ervaringen hem zouden verhinderd hebben om volwaardige verklaringen af te leggen. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud in staat was om gedetailleerde verklaringen af te leggen en beschrijvingen te geven, hetgeen hij ook uitdrukkelijk in het verzoekschrift erkent door te stellen dat uit zijn onderhoud is gebleken dat hij zijn asielrelaas afdoende heeft toegelicht op een overtuigende en doorleefde manier. Bovendien werd door verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud zelf op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van psychologische problemen waardoor hij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren. Verzoeker brengt evenmin een medisch attest bij ter staving van zijn beweringen in dit verband.

2.3.4.9. Verzoeker benadrukt in zijn aanvullende nota dat hij lid is van de Ismaëli-gemeenschap en wijst erop dat de sjiitische minderheidsgroep in Afghanistan onder druk wordt gezet door de taliban om zich te schikken naar de streng soennitische leefgewoonten, waartoe hij een verklaring van de voorzitter van het Ismaëli Cultureel Centrum te Parijs en een USB-stick met een film van een Afghaanse nieuwszender aangaande de sjiitische minderheidsgroep in Afghanistan (stukken 12 en 13 van aanvullende nota d.d. 3 mei 2023, rechtsplegingsdossier, stuk 9) neerlegt.

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker doorheen zijn verklaringen nooit eerder gewag heeft gemaakt van het feit dat hij tot de Ismaëli-gemeenschap behoort, laat staan dat hij hierdoor een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt. Aangaande de kleurenkopie van een verklaring van de voorzitter van het Ismaëli Cultureel Centrum te Parijs dient te worden opgemerkt dat niet kan worden achterhaald op basis van welke informatie deze werd opgesteld aangezien deze op verzoekers vraag en instructies kan zijn opgesteld.

Hoe dan ook dient erop gewezen dat *in casu* op zich niet wordt betwist dat verzoeker tot de sjiitische minderheidsstrekking behoort en dat hij van Tadzjiekse origine is. Het enkele feit dat een verklaring aangeeft dat verzoeker tot de Ismaëli-gemeenschap zou behoren en verzoeker tot de sjiitische geloofsstrekking behoort, volstaat echter niet om in hoofde van verzoeker zonder meer te besluiten tot een nood aan internationale bescherming.

Uit de beschikbare landeninformatie (EUAA, “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023 (p. 79-83), EUAA, “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022, EASO “*Afghanistan Country Focus Country of Origin Information Report*” van januari 2022, EUAA “*Country of Origin Information: Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022, EUAA “*Country of Origin Information: Afghanistan Targeting of individuals*” van augustus 2022 blijkt dat de situatie van sjiieten in Afghanistan verontrustend is, waarbij verschillende bronnen ISKP vermelden als voornaamste actor van geweld. Gelet op de context van discriminatoire maatregelen, de bedreigingen en het geweld ten aanzien van sjiieten is er sprake van een zeer precarie algemene situatie die moet worden meegenomen bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van sjiieten uit Afghanistan.

In de EUAA “*Country Guidance*” van januari 2023 (p. 80-83) worden sjiieten dan ook aangemerkt als een risicoprofiel, daar wordt aangenomen dat zij kunnen worden blootgesteld aan daden van vervolging. Volgens deze richtlijnen moet de situatie van sjiieten worden beoordeeld in het licht van de recente machtsovername door de taliban. Tevens moet het risico om het doelwit te worden van ISKP worden beoordeeld. Momenteel blijkt niet dat voor alle personen onder dit profiel een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen, maar is het risico op vervolging eerder afhankelijk van individuele omstandigheden, zoals de regio van herkomst (zo vormen regio's waar ISKP operationele capaciteit heeft een hoger risico), deelname aan religieuze activiteiten, etc.

In de aanvullende nota van het Commissariaat-generaal van 24 april 2023 wordt hier verder op ingegaan als volgt: “*Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.*” Hieruit blijkt dat ISKP een sterkere aanwezigheid heeft in het oosten en het noorden en in Kabul en dat ISKP gerichte aanslagen pleegt tegen onder meer de sjiitische minderheid.

Verzoeker is afkomstig uit het district Doshi van de provincie Baghlan, in het noordoosten van Afghanistan. Uit de “*Country of Origin Information: Afghanistan Security Situation*” van de EUAA van augustus 2022 blijkt dat Tadzjiken ongeveer 52% van de bevolking uitmaken in de provincie Baghlan (p. 94). Volgens ACLED (p. 95) vonden er van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 172 veiligheidsincidenten plaats in Baghlan, 116 werden gecodeerd als gevechten, 51 als geweld tegen burgers en 5 als explosies/geweld vanop afstand. De gevechten vonden plaats tussen verzetsgroepen zoals NRF en andere *anti*-taliban groepen en de taliban.

Verzoeker is België binnengekomen in juni 2021, dit is voor de machtsovername door de taliban in Afghanistan. Tijdens het interview bij de DVZ en zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft verzoeker

enkel melding gemaakt van problemen met de taliban en met een bepaalde persoon van zijn familie. Verzoeker heeft geen melding gemaakt van andere problemen en dus ook niet van problemen met ISKP. Uit de landeninformatie ter beschikking gesteld door beide partijen, blijkt echter dat de positie van ISKP in bepaalde regio's versterkt is na de machtsovername door de taliban in augustus 2021. Verzoeker is afkomstig uit de provincie Baghlan, in het noordoosten van Afghanistan, waar ISKP mogelijk een grotere aanwezigheid heeft dan voor de machtsovername. In zijn aanvullende nota geeft verzoeker informatie over de vervolging van sjiïeten in Afghanistan en hij legt een stuk voor waaruit volgens hem zou blijken dat hij tot de Ismaëli strekking behoort. De sjiïtische religie van verzoeker en zijn Tadzjiekse origine worden door het CGVS niet betwist maar verzoeker werd slechts summier ondervraagd over zijn religie en origine. In de bestreden beslissing wordt bij de beoordeling ten gronde niet ingegaan op verzoekers etnische origine en zijn religie. Er werd dus geen beoordeling hiervan gemaakt, rekening houdend met de machtsovername door de taliban.

De hierboven weergegeven landeninformatie duidt op een gewijzigde omstandigheid van de sjiïtische minderheid in Afghanistan na de machtsovername in augustus 2021 en de EUAA Country Guidance van januari 2023 vermeldt verzoekers profiel als een risicoprofiel dat individueel moet worden onderzocht.

Het ontbreekt de Raad aan concrete gegevens over verzoekers individuele situatie in Baghlan om een gedegen toekomstgerichte risicoanalyse te maken. De Raad brengt in herinnering dat het risico op vervolging bij terugkeer *ex nunc* moet worden onderzocht, waarbij alle objectieve elementen in rekening moeten worden gebracht.

Gelet op het gegeven dat niet ontkend wordt dat de machtsovername door de taliban sinds augustus 2021 een invloed heeft gehad op de sjiïtische minderheid in Afghanistan en dat niet kan worden uitgesloten dat dit een invloed heeft op verzoekers eigen persoonlijke situatie, in combinatie met zijn Tadzjiekse origine, waarover verzoeker niet specifiek werd ondervraagd en dit een impact zou kunnen hebben op de besluitvorming, is de Raad van oordeel dat een verder onderzoek zich opdringt.

Daarbij moet verzoeker de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van de ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt. Indien nodig kan dit middels een nieuw gehoor gebeuren.

Een verder onderzoek naar de mogelijke risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de elementen, eigen aan zijn zaak, dringt zich op. De Raad stelt vast dat in hoofde van verzoeker een aantal individuele omstandigheden kunnen worden waargenomen, waarvan moet worden nagegaan of deze, wanneer cumulatief beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging aan te nemen.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

2.3.4.10. Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 maart 2022, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET